

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί απαγορεύσεως εξόδου εκ της Χώρας, ένεκα χρεών προς τὸ Δημόσιον».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τὴν κανονικὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἡ Διοίκησις ἐφήρμοσε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νέου Συντάγματος τῆς Χώρας τὸ μέτρον τῆς απαγορεύσεως τῆς ἐξόδου εκ τῆς Χώρας ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῆς ἐλευθέρου κινήσεως εκ τῆς Χώρας ἑλλήνων ὑπηκόων ἐλάμβανε χωρὰν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου 2363/1953 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ μεταναστεύσεως ἀποδημίας καὶ διαεσθηρίων διατάξεων», χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Μετὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ νέου Συντάγματος καὶ ἰδίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 5 αὐτοῦ («Ἀτομικὰ καὶ Κοινωνικὰ Δικαιώματα») τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἔκρινεν, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου 2363/1953 ἀντιστρατεύονται πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ ὅτι «ἐνδείκνυται ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ρυθμίσις τοῦ ἐν λόγῳ θέματος... Δύναται ὁ νόμος κατ' ἀρχὴν νὰ διαλάβῃ ἀπαγορεύσιν ἐξόδου εκ τῆς χώρας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. Ὡς εκ τοῦ ἐπαγούθου ὁμοῦ μιᾶς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως, καταλαμβάνουσης ἀδιακρίτως πάντα ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου, δέον ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ νὰ ὀρισθῇ, ὅτι ἡ ἀπαγορεύσις αὕτη θ' ἀναφέρεται ἐπὶ σημαντικῆς ὀφειλῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας ἀροῦ καθορισθῇ κατ' ἐλάχιστον ὄριον ἐν τῷ νόμῳ θὰ δύναται δι' ἐξουσιοδοτήσεως νὰ ἀνατίθεται, ὅπως ὀρίζεται δι' ἐκλιδομένης ἐκάστοτε ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν...»

Κατόπιν τούτου εἰσηγοῦμεθα τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου, δι' οὗ εἰδικώτερον ὀρίζονται τὰ κάτωθι:

1) Διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 ἀρθρ. 1 τοῦ σχεδίου καθιεροῦται δυνατότης ἀπαγορεύσεως ἐξόδου εκ τῆς Χώρας Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ὀφείλουσιν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον μεγαλύτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) εἴτε τοῦτο εἶναι ληξιπροθέσμον εἴτε ὄχι, εἰάν δὲ τὸ χρέος προέρχεται εκ λαθρεμπορίας ἢ τελωνειακῆς παραβάσεως εἶναι δυνατὴ ἡ ἰδίᾳ ἀπαγορεύσις ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τούτοις περιλαμβάνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δεκά χιλιάδων (10.000).

2) Διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 ἀρθρ. 1 τοῦ σχεδίου παρέχεται ἡ ἰδίᾳ δυνατότης, ἐφ' ὅσον ἐπίκειται θεθαίωσις χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον, μεγαλύτερου τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) ἢ δεκά χιλιάδων (10.000), ὑπὸ τὴν προεκτεθεισάν διάκρισιν.

3) Διὰ τῆς παρ. 2 ἀρθρ. 1 τοῦ σχεδίου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἑπουργὸν Οἰκονομικῶν ἢ ὑποχρέωσις, ὅπως δι' ἀποφάσεών του, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσῃ τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Ὅτι τὰς ἀποφάσεις τούτων θὰ καθορισθοῦν μεταξὺ ἄλλων καὶ

α) ἡ προϋπόθεσις τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου, συνιστάμενη εἰς τὸ ὅτι τούτοις θὰ λαμβάνηται μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὀφειλέτης στερεῖται περιουσιακῶν στοιχείων δυνάμενων νὰ ἀσφαλίσουν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου.

β) Ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀρσις τοῦ ἐπιβαλλομένου μέτρου, συνιστάμενος εἰς τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως, διασφαλιζούσης τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου, ἢ καὶ ἄνευ ἐγγυήσεως τίνος, ὁσάκις ἰκρίσεται ἀδυναμία τοῦ ὀφειλέτου πρὸς παροχὴν ἐγγυήσεως καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτοῦ

διὰ τὰ χρέη του καὶ ἀποχρώντες λόγοι δι' ἀναχώρησίν του εἰς τὸ ἐξωτερικόν, π.χ. λόγω ἀσθενείας.

4) Διὰ τῆς παρ. 3 ἀρθρ. 1 τοῦ σχεδίου παρέχεται ἐξουσιοδότησις εἰς τὸν Ἑπουργὸν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω ποσῶν, περὶ ὧν ἡ ἀπαγορεύσις ἀναλόγως τῶν Οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Εἰς ταῦτα ἀποβλέπει τὸ συνυποβαλλόμενον Σχέδιον Νόμου, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1976

Ὁ Ἑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξόδου εκ τῆς Χώρας, ἔνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγορεύσις τῆς ἐξόδου εκ τῆς Χώρας Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου εκ πάσης αἰτίας καὶ ἡ ὀφειλὴ των ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ληξιπροθέσμου ἢ μὴ ταύτης, προκειμένου δὲ περὶ ὀφειλῆς εκ λαθρεμπορίας ἢ τελωνειακῆς παραβάσεως ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δεκά χιλιάδων (10.000) δραχμῶν.

Ἡ ἰδίᾳ ἀπαγορεύσις ἐπιτρέπεται εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπίκειται θεθαίωσις χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον, ὑπερβαίνοντος, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διάκρισιν, τὰ ὡς ἄνω ποσά.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἑπουργοῦ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομερείαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

3. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ποσά, δύναται νὰ μεταβάλλωνται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1976

Ὁ Ἑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 75 — παράγραφος 1 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ἑπουργείου Οἰκονομικῶν «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξόδου εκ τῆς Χώρας, ἔνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον».

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω Νομοσχεδίου, δι' ὧν, ρυθμίζονται θέματα σχετικῶς μετὰ τὴν ἀπαγορεύσιν ἐξόδου εκ τῆς Χώρας Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ἡ ὀφειλὴ των εκ πάσης πηγῆς ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ ληξιπροθέσμου ἢ μὴ ταύτης καὶ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς εκ λαθρεμπορίας ἢ τελωνειακῆς παραβάσεως τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν κλπ., δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1976

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ